

رولاند مارشال، جامعه‌شناس و محقق مرکز ملی تحقیقات علمی CNRS از سال 1997 در مرکز مطالعات و تحقیقات بین‌المللی (CERI-SciencesPo) فعال بوده است. او بیشتر پژوهش خود را به تجزیه و تحلیل جنگ‌های داخلی در جنوب صحرای آفریقا، به ویژه در ارتباط با روند تشکیل دولت و حاکمیت اختصاص داده است. ایشان محققی خستگی‌ناپذیر، دقیق و سخت‌کوش است و بدون اغراق به عنوان یکی از بهترین متخصصان سوماتی شناخته می‌شود هرچند تخصص وی در سراسر شاخ آفریقا (شمال شرقی آفریقا)، چاد، جمهوری آفریقای مرکزی و مالی گسترش می‌یابد. وی اخیراً رصدخانه آفریقای شرقی را بنیانگذاری کرد که پروژه ای تحقیقاتی با هماهنگی CEDEJ-Khartoum و CERI می‌باشد.

دانش عمیق او نتیجه پژوهش‌های میدانی و رویکردی مقایسه‌ای بوده که به او امکان تحلیل و زیر سوال بردن تئوری‌های حوزه کاری تحقیقش را داده است. بنابراین، در کنار مرحوم کریستین مسیاننن، او از جمله کسانی بود که خیلی زود، در دو مقاله برجسته در مجله *Critique internationale*، از نظریه‌های اقتصادی تقلیل‌گرایانه در ارتباط با جنگ داخلی انتقاد کرد.

در مقابل کسانی که تنها با رویکردی سیاست‌گریز "طمع‌طغیان‌گران" در دوره پس از جنگ سرد را محکوم میکردند، رولاند مارشال و کریستین مسیاننن اولین کسانی بودند که با استفاده از تحلیلی جامعه‌شناختی از گروه‌های مسلح، جنگ به عنوان تجربه زندگی را در مرکز توجه خود قرار دادند. این در حالی بود که دیگران در پی الگو سازی از دلایل جنگ و خشونت بودند و هستند.

تحقیق آنها، که منجر به انتشار یک مجموعه با عنوان "مسیرهای جنگ و صلح‌پایان درگیریها در آفریقای شرقی و جنوبی" (کارتالا، 1997) نشان می‌دهد که چگونه جنگ‌های داخلی، در کشورهای جنوب صحرای آفریقا بافرایند تشکیل دولت کاملاً در هم تنیده شده است. این استدلال همچنین زمینه را برای نوشتن کتاب مرجع وی با پی‌هاسنر فراهم ساخت: "جنگ‌ها و جوامع. دولت‌ها و خشونت پس از جنگ سرد" (انتشارات کارتالا، 2003).

رولاند مارشال با همین رویکرد ناسازشگرانه و به لطف پژوهش‌های میدانی در سوماتی به تئوری‌های "ورشکستگی دولت" می‌پردازد. باز هم، در شرایطی که تحلیل‌های تقلیل‌گرایانه بستر را برای انواع مداخلات بین‌المللی برای "بازسازی" کشور سوماتی فراهم کردند، پژوهش وی نشان می‌دهد که مشروعیت اقتدار سیاسی بندرت در نهادهایی که حامل آن هستند جای می‌گیرد.

بنابراین "دادگاه‌های اسلامی" در موگادیشو در دهه 2000 قبل از اینکه به نام مبارزه با "تروریسم بین‌المللی" مورد حمله قرار بگیرند، مشروعیت خاصی را برای اعمال اقتدار عمومی به ارمغان آورده بودند. این در حالیست که ناپدید شدن آنها به نفع دولت انتقالی که عمدتاً تحت کنترل اتیوپی بود، نهایتاً به ظهور جنبش الشباب کمک کرد.

و اخیراً، به نقد اندیشه های "رادیکال شدن" و افراط گرایی Radicalization پرداخته است و رویکردی جدیدی را در این بحث ارائه داده است: وی کاربرد معرفت شناختی این اصطلاحات را به ویژه در پرونده ای از مجله africaine Politique، با همکاری Zekeria Ould Ahmed Salem، زیر سوال می برد.

او معتقد است که مفهوم "رادیکال شدن" ما را اندیشیدن و تحلیل پدیده ای که می خواهیم آنالیز کنیم باز میدارد. پژوهش رولان مارشال در مورد اسلام سیاسی، ابعاد سیاسی و محلی و تعهد به نام مذهب را برجسته می کند. این در حالیست که در برخی محافل دانشگاهی و همچنین در نهادهای حاکمیتی دیدگاههای تقلیل گرایانه از گستره "تروریسم اسلامی" در مقیاس جهانی حاکم هستند.

رولان مارشال همچنین به سرسختی بر مواضع خود مشهور است، که این نشان دهنده صداقت روشنفکری و ارزشهای انسان دوستانه او است. او معتقد به پژوهشی متعهدانه است و گاهی با نگاهی طعنه آمیز سیاست های مداخله گرانه کشورهای غربی در آفریقا (به ویژه در چاد، مالی، سودان و سومالی) رابه نقد کشیده است. او همچنین به عنوان مشاور در امور سومالی در سازمان ملل نقش آفرینی کرده است. سومالی، کشوری است که او بسیار به آن علاقه مند است و نقش دیازپورا این کشور را در خلیج فارس، و به ویژه در دبی، مطالعه کرده است (مراجعه کنید به "کتاب دبی: شهر جهانی") که او با کمک فریبا عادلخواه تنظیم کرده است. وی هنگامی که در ایران دستگیر شد و قصد داشت عید را با فریبا عادلخواه جشن بگیرد، از این امارت می آمد.

Didier Péclard (Université de Genève)

Sandrine Perrot (SciencesPo-CERI)